

qđ non credis et adiecit qđ tum valēt om
nes facultates tue. R̄ndit iudex. valēt for
fitan mille libras. dixit ei frater. Egidij.
dares tu p millib; librīs: respōdit dare
valde libēter. Dixit ei frater Egidij. certū
est qđ terrena oia nichil sūt respectu celeſ
tiū. cur igitur h̄c nō das p illis: respōdit
iudex. Credis tu qđ homo tantum opetur
qđ tum credit. R̄ndit frater egidijs sancti et
sancte bona qđ potuerūt facere. studuerūt
opere exercere qđ que nō potuerūt cōplere.
cōpleuerūt sanctis desiderijs qđ defectū opis.
suppleuit ip̄m desideriū sanctum. Si quis
haberet pfecte fidē veniret ī talē statum
ī quo daretur ei plena certitudo. komim
qui certitudinaliter exspectat magnū qđ
eternū bonum quid malī pōt facere ei ali
qd malum? Et h̄oī qui exspectat eternum
malū quid boni pōt ei facere aliquā bonum?
Nunqđ tamē debet aliquis desperare dū
viuit de misericordia dei qđ vix est arbor ita
spīmosa qđ nodosa quā non possunt h̄oies
planā qđ pulchrā facere qđ eā orare. multo
magis nō est quis ita grauis peccator ī
mūdo quē non pōt deus gratia qđ virtutib;
adornare. **D**e dilectione dei qđ proxī

Dilectio dei q̄ proxim⁹ maior ē oībz
virtutibz. Dicebat frater Egidius.
quodā fratri spūali aīco suo credis
tu q̄ ego diligā te: respondit frater ille
credo. dixit ei frater Egidi⁹. Non credas
tibi. q̄ solus crator est ille qui vere dili-
git crāturā q̄ amor crature nichil ē respe-
ctu amoīs creatoīs. Dixit qdā ali⁹ fratri
Egidio pphā dicit. q̄ oīs amic⁹ fraudulē-
ter incedit. respōdit ideo sū tibi fraudulē-
tus q̄ bonū tuū nō facio meū. Quāto enī
āpli⁹ bonū tuū facerē meū tāto mī⁹ essem
tibi fraudulētus Quāto enī ampli⁹ q̄s le-
t⁹ fuit de bono proximi: tāto erit magis
pticeps boni illi⁹. Si vis ergo pticeps
esse boni omnīum gaudē de bōno omnīum.
bonum aliorum facis tuum. si tibi placet
Et malum aliorum facis tuam custodiā.
sī tibi displicet h̄c ē via salutis ut sis letus
a gaudens de bono proximi dolens de ma-
lo suo Et credas bona de alijs. de te mala.
a honores alios a te despicias. qui non
vult alios honorare nō h̄abitur q̄ nō
vult cognoscere nō cognosetur a q̄ nō
vult fatigari non req̄scit. laboricium fru-
ctuofū sup oē laboitum ē studere pietati

et benignitati. Quid q̄t sit sine amore et
deuocōe: nō est placitū deo nec sāctis eis
Ex suis efficitur homo paup et ex diuīchis
efficitur diues: ergo diuitia debet hō dili-
gere et alia ostēpnere. Quid est magis q̄
scire esse gratū beneficijs dei et scire rep̄hen-
dere se de malis aprijs. in hac scola vellem
studuisse ab īicio mundi et studere usq; ad
finē mūdi. si tamē viriſsem et victus
essem sc̄z in cōſideracōne et commēdācōne
beneficior̄ dei et ī cōſideracōne et rep̄henſio-
ne maleficior̄ meor̄. tamē si defectū ha-
berē ī rep̄henſione mei de maleficis meis
nullum defectū habere ī cōſideracōne dei.
vides q̄ ioculator̄es et mīmī omendāt mi-
ro mō eos q̄ dant eis vñū cimicū vestimentē
ti. Quid enim debem⁹ facere dño deo nos-
tro. Multū deberes esse fidelis illi q̄ vult
te liberari ab oī malo et tribuere tibi om̄e
bonum

De humilitate

Nemo potest venire ī cōgnitionē dei.
mīsi p̄ humilitatē via eundi surſū: est
ire deorsum. Et oīa picula et om̄es casus
magm̄ qui acciderūt ī mūdo non mīsi p̄ e-
leuacōe; capit̄is acciderūt sicut p̄i illo q̄
fuit creatus ī celo et ī adam ī phariseo